

ŻENIA DAWIDENKA

Reżyserka teatralna, aktorka.
Mieszka i pracuje w Gdańsku, Polska

BIOGRAFIA

Absolwentka Białoruskiej Państwowej Akademii Sztuk Pięknych w Mińsku. Współpracowała z współczesną dramaturgią, brała udział w licznych laboratoriach i rezydencjach, realizowała performatywne czytania i pisała własne teksty. Eksperymentowała z formami teatralnymi, czego przykładem jest spektakl-wystawa „Ja jestem” oraz adaptacja „Mewy” Czechowa, w której połączyła języki rosyjski, białoruski, francuski i arabski, pracując z aktorami z Białorusi i Francji.

Po emigracji do Polski w 2022 roku kontynuowała karierę reżyserską, realizując performans na podstawie dzienników Anastazji Rydlewskiej „Nie wiem, co mi jest, ale cały czas czuję się źle” oraz muzyczny performans w SDK w Warszawie. Stworzyła audio-spektakl oparty na współczesnej białoruskiej dramaturgii oraz spektakl-koncert „Rozstrzelani”, w którym wiersze poetów zamordowanych w 1939 roku na Białorusi zostały przekształcone w utwory muzyczne, wzbogacone o dokumentalne monologi. W Gdańskim Teatrze Szekspirowskim wyreżyserowała spektakl „10 godzin w linii prostej do domu”.

SPEKTAKLI

2023/ "10 godzin w linii prostej do domu" (Gdański teatr szekspirowski, Gdansk)

2023/ "Rozstrzelani" spektakl-koncert (Mirzam, Gdańsk)

2023/ audio spektakl "Kręgosłup" <https://youtube.com/playlist?list=PL2qba2RhbQsGVkQ3G-D2EKqtesYm0Aalw&si=ftGrZ8XvW--WARxg>

2021/ "Znajdziesz Alicję pod starym śniegiem" na podstawie Dramatu Aliony Ivanyushenko ("Drugi poziom", mińsk)

2021/ "Mouette/Mewa" na podstawie dra,atu a. czechowa "mewa" z frankofońskimi aktorami grupy "theatro" (republikański teatr białoruskiej dramaturgii, mińsk)

2021/ spektakl-instalacja "Ja" stworzony na podstawie historyj dokumentalnych (republikański teatr białoruskiej dramaturgii, mińsk)

2021/ "Dead Man" na podstawie dramatu andrzeja Iwanowa (republikański teatr białoruskiej dramaturgii, mińsk)

2020/ "Głowa" na podstawie dramatu Igora Sidaruka (republikański teatr białoruskiej dramaturgii, mińsk)

2020/ "Liebfraumlilch" na podstawie dramatu anastazji Wasilewicz (Ok16 Laba-space, Mińsk) 2019/ "Deja Vu" na podstawie dramatu Olgi prusak (Mohylewski Teatr im. W.I.

Dunina-Marcinkiewicza, Bobrujsk)

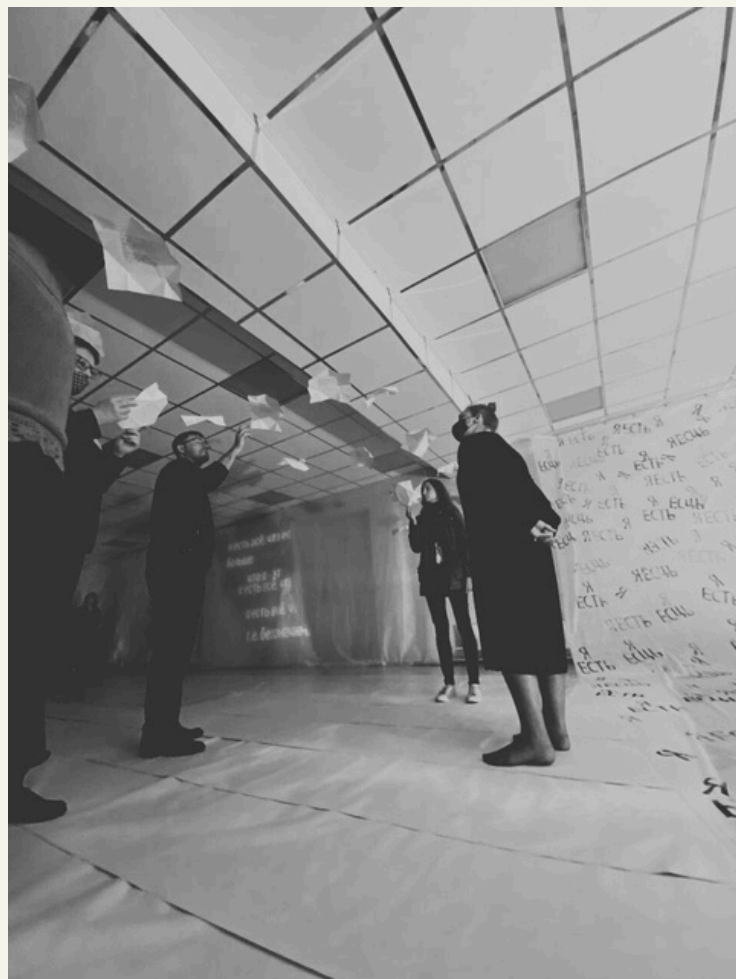
Projekt: „Ja Jestem”

Rok: 2020

„Ja Jestem” to innowacyjna wystawa stworzona w ramach laboratorium dramaturgiczno-reżyserskiego. Projekt, inspirowany wydarzeniami politycznymi, badał globalną koncepcję domu. Współpracując z dramaturżką, zebrałem bogaty zbiór dokumentów, w tym fotografie, osobiste dzienniki, nagrania oraz materiały wideo i fotograficzne, które połączyłem z faktami historycznymi.

Wynikiem pracy jest biała przestrzeń, w której znajdują się: odciski słów „Ja Jestem” w różnych językach, wideo o pokojach i domach, które już nie istnieją lub wciąż istnieją, pokój z materiałami audio, interaktywny pokój z przedmiotami do dotknięcia, przeczytania lub zabrania oraz przestrzeń tematyczne poświęcone „stworzeniu świata”. Uczestnicy mają również możliwość pozostawienia swojego śladu.

Projekt bada pytania dotyczące relacji między przestrzenią a jej mieszkańcami, takich jak: Co dzieje się z pokojem po odejściu człowieka? Jak można ocenić osobę po jej mieszkaniu? Dlaczego posiadamy tyle rzeczy i jak tworzymy komfort?

Projekt: „Mleko Mojej Matki”

Rok: 2019

„Mleko Mojej Matki” to spektakl oparty na dramacie Nastii Vasilevich, który łączył ludowe obrzędy, pieśni i starodawne zwyczaje wiejskie z urbanistyką oraz życiem współczesnego człowieka w dzisiejszym pośpiechu. Spektakl został wystawiony w przestrzeni starej fabryki, gdzie widzowie siedzieli razem z aktorami przy ogromnym stole. W trakcie przedstawienia stół zmieniał swoje przeznaczenie od weselnego do pogrzebowego, a na końcu uległ zniszczeniu, symbolizując zanikanie wsi, więzi i tradycji.

Akcja tekstu rozgrywała się w białoruskiej głuszy, współczesnych rave’ach oraz rozpoznawalnych miejscach w Mińsku. Projekt ukazywał kryzys tożsamości: seksualnej, narodowej, egzystencjalnej i codziennej, oraz koncentrował się na pracy z traumami białoruskiej rzeczywistości i badaniu białoruskiego mentalitetu.

Spektakl został wystawiony w Ośrodku Kultury

OK16.

Projekt: „10 Godzin w Linii Prostej: Do Domu”

Rok: 2023

„10 Godzin w Linii Prostej: Do Domu” to spektakl, który bada temat emigracji i tożsamości. W ramach projektu zgromadziłam i przetworzyłam historie emigracji wielu osób, wplatając swoją osobistą historię w opowieść jednej z bohaterek. Przełożyłam dokumentalne historie na język symbolizmu i flashbacków, które prześladują postać w spektaklu.

Spektakl został zaprezentowany w Teatrze Szekspirowskim i obejmował moje własne kompozycje muzyczne oraz projekcję wizualną. Napisałam również tekst sztuki i zagrałam jedną z ról. Projekt ten łączył osobiste przeżycia z uniwersalnymi doświadczeniami migracyjnymi, tworząc głęboki komentarz na temat poszukiwania tożsamości i miejsca w świecie.

Projekt: „Gdzie Moja Twarz”

Rok: 2023

„Gdzie Moja Twarz” to muzyczno-wizualny performance z okazji prezentacji książki artystki Anastazji Ryldewskiej, który odbył się w Domu Kultury w Starej Wsi. Przekształciłam osobiste zapiski artystki, które opisują traumy związane z wydarzeniami politycznymi w Białorusi, początek wojny, emigrację, depresję klimatyczną oraz myśli samobójcze, w poetycką formę muzyczną. Wspólnie z artystką wykonywałyśmy tę formę przy żywym akompaniamencie. Cała przestrzeń była pokryta czerwoną tkaniną, z którą interakcjonowałyśmy, symbolizującą zarówno macicę, jak i morze, a także poczucie zagrożenia i strachu.

W chwili obecnej poszukuję możliwości rozwoju swojej kariery jako reżyserka. Tworzę i realizuję różne projekty oraz szukam sposobów na ich wdrożenie, ponieważ pragnę wyjść poza „emigranckie” twórczości i osiągnąć nowy, profesjonalny poziom. Dlatego możliwość zaprezentowania projektu w Ujazdowskim jest dla mnie krokiem naprzód oraz okazją do eksperymentowania z formą w ramach zadanej tematyki.

Dzięki tej szansie mogę pogłębić swoje umiejętności, poszerzyć swoje horyzonty artystyczne i zyskać nowe doświadczenia.